

La mujer más rica del mundo

Títol original: *La femme la plus riche du monde* (AKA: *The Richest Woman in the World*)
Direcció: Thierry Klifa **Guió:** Cédric Anger, Jacques Fieschi, Thierry Klifa **Països:** França, Bèlgica **Durada:** 122 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Isabelle Huppert, Laurent Lafitte, Marina Foïs, Raphaël Personnaz... **Música:** Alex Beaupain **Fotografia:** Hichame Alaouié **Distribuïdora:** Caramel Films **Estrena a Espanya:** 17/04/2026
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol / Versió original en francès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

La dona més rica del món: la seva bellesa, la seva intel·ligència, el seu poder. Un fotògraf: la seva ambició, la seva audàcia, la seva bogeria. Un amor a primera vista que els arrossega. Una hereva desconfiada que lluita per ser estimada. Un majordom vigilant que sap més del que diu. Secrets de família. Donacions astronòmiques. Una guerra en què tot s'hi val. Història inspirada en l'escàndol de la família Bettencourt (Caramel Films)

CRÍTICA

20/05/2025 - CANES 2025: *Thierry Klifa signa una pel·lícula de to tan superlatiu com el del seu títol, a la qual dona vida un magnífic trio format per Isabelle Huppert, Laurent Lafitte i Marina Foïs*

La mujer más rica del mundo, que està inspirada en la història real d'una cèlebre hereva i empresària francesa els embolics sentimentals i financers de la qual van omplir titulars i van acabar als tribunals, desplega un escenari tan fastuós com cruel per a un trio d'estrelles que es delecta interpretant aquests multimilionaris que s'estimen i s'odien a parts iguals. **Thierry Klifa**, que ha estat seleccionat per primera vegada al Festival de Canes, presenta així el seu sisè llargmetratge fora de competició.

La pel·lícula gira al voltant d'un trio improbable que busca amor sense estar segur de com donar-lo o fins i tot rebre'l. La Marianne (**Isabelle Huppert**) dirigeix amb mà ferma l'imperi industrial del sector de la cosmètica que ha heretat. No és rica, ni molt rica, ni tan sols riquíssima; és simplement la dona més rica del món, una mena de nova divinitat fora de l'abast dels simples mortals, aïllada a la seva torre d'ivori. Totes les seves relacions estan marcades pel poder i, per tant, per la força, generalment articulades com a transaccions. La seva filla Frédérique (**Marina Foïs**), que s'ha criat en l'opulència, ja posseeix tot el que els diners poden comprar. Tot i que intenta vagament seguir un rumb diferent del de la seva mare, l'única cosa que li falta és el seu amor. Així que quan entra en escena en Pierre-Alain (**Laurent Lafitte**), un fotògraf capritxós i exescriptor pròdig i deliciosament vulgar que viu la seva vida com si fos una obra de teatre interminable, la Marianne veu en ell una última oportunitat d'emancipar-se d'una existència encotillada per la seva classe social i la seva fortuna. Els seus familiars, en canvi, el veuen com un estafador d'estar per casa que no dubtaria a desposseir-la d'una —insignificant— part de la seva immensa fortuna i aïllar-la del seu entorn.

Intentar compadir-se del destí de persones tan summament riques seria molt arriscat, així que Thierry Klifa opta per riure's d'això, i es llança de ple al terreny de la sàtira. Els seus personatges són, naturalment, exuberants com ells sols, i el cineasta no dubta a portar-ho tot a l'extrem: el ridícul, les situacions i la direcció artística. Entre les grans fortunes es cultiva una certa moderació emocional, però l'arribada d'en Pierre-Alain, que entra en escena com un elefant en una terrisseria, ho trastoca tot. L'excés es converteix en la norma, i el filtre de la correcció social desapareix del tot. En Pierre-Alain predica la veritat sense adorns com a estil de vida i forma de relacionar-se amb els altres —excepte potser quan es tracta de les seves pròpies finances—. I la Frédérique descobreix, amb una tristesa profunda, que la seva mare —que mai no va semblar tenir un mínim instint maternal— és capaç d'estimar en Pierre-Alain com un fill díscol, malgrat els seus errors i defectes. La pel·lícula, que es mostra menys centrada en la psicologia dels seus personatges que en els complexos vincles que els uneixen, anteposa la ironia a l'empatia, i ens recorda, per si de cas, com de solitari pot ser estar al cim. En Pierre-Alain és qui es mou i fa moure's els altres, el motor que impulsa la resta de personatges. Laurent Lafitte s'entrega amb evident entusiasme a la seva llicència per sobreactuar, mentre que Isabelle Huppert aprofita el seu estatus d'actriu descomunal per donar vida a aquest personatge de "la més rica del món" en tota la seva desmesura. *La mujer más rica del mundo* és una farsa que no busca tant desentranyar el costat fosc dels seus protagonistes com convidar-nos a contemplar l'espectacle dels desorbitats drames familiars de les persones d'aquest nivell de poder adquisitiu.

Aurore Engelen - cineuropa.org